

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.355/2008/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Magyarné dr. Csapláros Erika ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Iskola u. 3.) által képviselt I.rendű felperes neve I. r., II.rendű felperes neve II. r. és III.rendű felperes neve III. r. (valamennyien lakcím szám alatti lakosok) felpereseknek - a Dr. ... jogtanácsos által képviselt alperes neve, címe alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.P.20.502/2007/11. sorszámu ítélete ellen a felperesek részéről 12. sorszám alatt előterjesztett és 13. sorszám alatt indokolt fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperesek hozzátartozóját (I. r. felperes házastársa, II.-III. r. felperesek édesanyja) 2002. március 25-én 22 óra 26 perckor mentő szállította az alperes sürgősségi betegellátó osztályára mellkasi fájdalmai miatt. Felvételekor a státusz megállapítása során ritmusos szívhangokat észleltek, vérnyomása 210/130 Hgmm volt. EKG vizsgálatot végeztek, labor- és mellkasröntgen felvételt írtak elő. Magas vérnyomás betegséget diagnosztizáltak és gyógyszeres kezelésben részesítették. 2002. március 26-án 10 óra 46 perckor átszállították az alperes III. belgyógyászat kardiológiai osztályára, ahol a kórelőzményi adatok, a két karon mért vérnyomás eltérő eredménye, valamint a hallgatózással észlelt szívzöreje mellkasi főverőér szakadása gyanúját vetette fel, amit ultrahang-vizsgálattal igazoltak. Sürgősséggel a ... Szívsebészeti Klinikájára helyezték át, ahova 2002. március 26-án 14 óra 22 perckor vették fel és 16 órakor műtőbe szállították, itt az aorta-billentyűk plasztikáját és az aorta protézissel való pótlását végezték el.

2002. március 27-én 6 óra 30 perckor észlelték, hogy a beteg lábai zsibbadnak, állapota viharosan progrediált és a hasi aorta-elzáródás tünetei jelentkeztek, mindkét oldali

femoralis pulzus megszűnt. Ismételt sürgősséggel végzett műtéti beavatkozásra került sor, amely technikailag ugyan sikeres beavatkozás volt, de a kialakult több szervi elégtelenség visszafordíthatatlanná vált és a beteg elhunyt.

A felperesek keresetükben személyenként 2 500 000 forint és annak kamatai, valamint perköltség megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Arra hivatkoztak, hogy az alperes két osztályának késedelmes intézkedései, a szakma szabályainak be nem tartása és a nem megfelelő ellátás okozta hozzátartozójuk halálát.

Az alperes ellenkérelmében a felperesek keresetének az elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy alkalmazottai az elvárható gondossággal jártak el, az orvosi ellátás és a felperesek hozzátartozójának halála között okozati összefüggés nem áll fenn.

Az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárás lefolytatását követően ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a sürgősségi betegellátó osztályon EKG-t és mellkasröntgent készítettek, vérnyomást mértek, gyógyszeres kezelést alkalmaztak, melyek következtében a néhai állapota javult és keringése stabillá vált. Az osztályos orvos tanúmeghallgatása során előadta, hogy a tünetek számára nem voltak egyértelműek, mert a panaszok mögött tüdőembólia, nagyfokú ízületi gyulladás, illetve aorta-dissectio is húzódhatott. Miután a beteg mellkasi panaszai - csökkentett mértékben - változatlanul fennálltak, további kivizsgálás és a helyes diagnózis megállapítása érdekében a kardiológiai osztályra helyeztette át. Itt szív-ultrahang és nyelőcsőes ultrahang-vizsgálat elvégzését követően, valamint az észlelt szívzörej alapján az aorta-dissectiot diagnosztizálták.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény adatai alapján megállapította, hogy az alapvető vizsgálatokat a sürgősségi osztályon elvégezték, nem rögzítettek olyan elváltozást, amely felvetette volna a további műszeres vizsgálatok szükségességét. A beteg panaszai nem szűntek, ezért megfigyelés alá helyezték, ez ilyen és hasonló esetekben szokásos eljárásnak minősül. Miután a következő napon is fennálltak tünetei és panaszai kardiológiai profilú osztályra irányították. Összességében az alperes alkalmazottainak az eljárása az elvárható gondosságnak megfelelt.

Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes kereseti kérelmük szerinti marasztalását, másodlagosan bizonyítási hiányosságok miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérték. Fellebbezésük indokaként arra hivatkoztak, hogy az alperes orvosainak elvárható magatartását a szakmai szabályok megszegésétől függetlenül kell vizsgálni, ugyanis, ha bizonyos vizsgálatok elvégzésének elmaradása önmagában szakmai szabályszegésnek nem minősül, még nem jelenti azt, hogy az alkalmazottak az elvárható gondossággal és körültekintéssel jártak el. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a szakértői vélemény kiegészítésére vonatkozó bizonyítási indítványuknak, mely arra irányult, hogy a D.-i Klinikára történő beszállítás elhúzódása és a felperesek hozzátartozójának halála között az okozati összefüggés fennáll-e.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet indokai szerinti helybenhagyását kérte. Megismételte az elsőfokú eljárásban előterjesztett védekezését, a fellebbezésben hivatkozottakkal kapcsolatban előadta, hogy a felperesek hozzátartozójának a D.-i Klinikára történő szállítása időben, rohamkocsival történt. Halálát nem a késői műtét, hanem az újabb érszakadás okozta, az egészségügyi ellátás során alkalmazottai a néhai egészségi állapota által indokolt, megfelelő, folyamatos egészségügyi ellátást biztosították.

A keresetet elutasító ítélet ellen előterjesztett fellebbezés nem alapos.

A fellebbezésben előadottak miatt az ítéletábra elsősorban azt vizsgálta, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan volt-e a felperes bizonyítási indítványának nem teljesítése okán. Diagnosztikus tévedésről akkor is szó van, ha az alperes alkalmazottai a legnagyobb körültekintéssel és gondossággal jártak el a felperesek hozzátartozójának vizsgálata és kezelése során, azonban ennek ellenére betegségét nem ismerték fel nyomban.

Az alperes sürgősségi betegellátó osztályának orvosa a néhai vizsgálata során nem észlelt olyan tüneteket, amely az aorta dissectiora utalt volna, a szakértői vélemény szerint az itt folytatott kezelés a beteg aktuális állapotának adekvát volt, azonban állapota nem vagy lényegesen nem javult, ezért haladéktalanul a kardiológiai osztályra helyezték át „angina” diagnózissal. Az itt elvégzett ECHO vizsgálat aorta dissectiot igazolt, ezért azonnal intézkedtek a ... Szívsebészeti Klinikájára történő szállítás iránt.

A felperesek hozzátartozójának kezelésekor hatályos 1997. évi CLIV. törvény 77. § (3) bekezdése szerint minden beteget - az ellátás igénybevételének jogcímére tekintet nélkül - az ellátásban résztvevőktől elvárható legnagyobb gondossággal, valamint a szakmai és etikai szabályok, illetve irányelvek betartásával kell ellátni. Ennek során az orvosi vizsgálatnak a beteg minden panaszára és a vizsgálat során észlelt minden kóros részletre ki kell terjednie. Az adott lehetőségek között az orvostudomány mindenkori állásának, a beteg egyéni adottságainak, valamint betegsége szakának megfelelő gyógykezelésben kell a beteget részesíteni. Ennek során az orvosnak a legcélravezetőbb vizsgálati módszereket, gyógymódokat és gyógyító eszközöket kell alkalmaznia.

Az alperes kimentése körében sikerrel igazolta, hogy alkalmazottai a fenti kötelezettségeiket a legnagyobb gondossággal és körültekintéssel elvégezték, a felperesek hozzátartozójának állapota a hajnali órákra sem javult, ezért áthelyezték a kardiológiai osztályra, ahol műszeres vizsgálatokkal betegségét diagnosztizálták. A sürgősségi betegellátó osztályon jelentkező tünetek kezelése során az elvárható javulás nem következett be, ezért az alperes alkalmazottai helyesen, az oktatás igényével a néhait a kardiológiai osztályra helyezték át.

Az aggálytalan szakértői vélemény megállapításai nemcsak az alperes kimentését támasztották alá, hanem azt is kizárták, hogy az alperes alkalmazottainak tevékenysége és a felperesek kára között okozati összefüggés állna fenn.

A szakvélemény kiegészítésének - a felperes fellebbezésében indítványozottak szerint - a felelősség megállapítása szempontjából nincs jelentősége.

A fenti - fellebbezés szükségeltette - kiegészítésekkel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A pernyertes alperes perköltséget nem igényelt, ezért ebben a vonatkozásban határozni nem kellett.

A felperesek személyes költségmentesség kedvezményében részesültek, ezért a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) és 14. §-a alapján az állam viseli.

D e b r e c e n, 2009. április 30. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Cogoiné dr. Boros Ágnes sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -